

De Groene Hand

De vijf opdrachten

Susan van 't Hullenaar

DE GROENE HAND #1

De vijf opdrachten

AERIAL MEDIA COMPANY

Vormgeving: Petra Gerritsen, www.splitters.nl
Omslagillustratie: Jan Cleijne

www.susanteksten.nl/kinderboeken
www.aerialmediacom.nl
www.facebook.com/Aerialmediacompany

ISBN 978 94 026 0180 0

NUR 282

© 2017 tekst en illustraties: Susan van 't Hullenaar
© 2017 Nederlandstalige uitgave: Aerial Media Company bv, Tiel
1ste druk

Dit boek is ook leverbaar als e-book: ISBN 978 94 026 0197 8

Blijf op de hoogte van het laatste nieuws over onze producten en auteurs!
Schrijf je in op onze nieuwsbrief op www.aerialmediacom.nl.

Aerial Media Company bv
Postbus 6088
4000 HB Tiel

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikel 16 Auteurswet 1912, juncto het Besluit van 20 juni 1974, Stb. 351, zoals gewijzigd bij het Besluit van 23 augustus 1985, Stb. 471 en artikel 17 Auteurswet 1912, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoedingen te voldoen aan de Stichting Reprorecht (Postbus 3060, 2130 KB, Hoofddorp). Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken dient men zich tot de uitgever te wenden.

Inhoud

1	Er gebeurt nooit iets	7
2	Post	9
3	De Groene Hand	12
4	Gepraat	15
5	Merkteken	17
6	Mislukking	20
7	Spijt	23
8	Groen lint	26
9	Kerkhof	28
10	Terug	32
11	Hilde	35
12	Opdracht drie	38
13	Boze boer	42
14	Potdicht	45
15	Kiezen	49
16	Geen spoor	53
17	Tranen (bijna)	56
18	Verborgten boodschap	61
19	Woorden	65
20	Gedaante	72
21	De laatste opdracht	76
22	Even wachten	80
23	Rare wensen	83

24	Kermis	85
25	Dit is niks!	87
26	In De Kater	90
27	Glashelder	93
28	Kort maar krachtig	95
29	Nog een keer De Kater	97
30	Uitnodiging	100
31	Welkom bij De Groene Hand	104
32	Puzzelen	109
33	Aan de slag!	113

Er gebeurt nooit iets

‘Wat zullen we gaan doen?’ Flora hangt over het plankje van de schommel en kijkt naar Anniek, haar beste vriendin. De hele middag zitten ze al op het speelveldje. De lucht is vol dikke grijze wolken.

‘We gaan op zoek naar een geheim,’ zegt Anniek. ‘Als speurders! Je weet nooit, misschien komen we iets tegen. Iets wat verborgen moet blijven, iets verdachts. Een misdaad of zo. En wij lossen het dan op.’

‘Een misdaad?’ roept Flora uit, terwijl ze opstaat. ‘Pff, denk eens na! Er gebeurt hier toch nooit wat?’ Met haar hand gebaart ze naar het modderige veldje vol bladeren. Het saaie klimrek, de scheef hangende schommel. ‘Waarom wonen we niet in Londen of Shanghai? Daar is natuurlijk altijd iets aan de hand. Maar hier?’ Flora leunt tegen de paal van de schommel. Een koude wind waait langs haar nek. Ze duikt weg in de kraag van haar jas. ‘Kom, we gaan naar binnen.’

Ze lopen over het gras naar Flora’s huis.

Plotseling blijft Anniek stilstaan. ‘Sst... stil eens,’ fluistert ze, terwijl ze opzij kijkt, naar de bosjes.

‘Wat is er?’

‘Ik heb het gevoel dat er iemand van uit de struiken naar ons loert.’

Flora kijkt ook. Er is niets te zien. ‘Nee joh!’ zegt ze. ‘Voel je niet

dat het waait? Het zijn gewoon krakende takken.' Ze loopt snel door, maar ze kijkt nog wel een keer achterom voordat ze de straat oversteken.

Dat Anniek niet doorheeft dat het hier echt oersaai is, denkt Flora. Vroeger geloofde zij zelf ook dat het avontuur overal kon beginnen. Maar nu weet ze wel beter. In dit dorp gaat alles altijd zijn gangetje. Hier gebeurt nooit, maar dan ook nóóit iets spannends. Anniek kan lang blijven zoeken naar een geheim, want er is niets te vinden. Flora kijkt nog een keer boos om naar de struiken. Alsof die er wat aan kunnen doen...

Flora's vader zit aan de eettafel te werken.
'Dag dames!' Hij kijkt de meisjes vrolijk aan. 'Een zware dag achter de rug? Jullie lopen als oude mannen!'
Ze lachen wat en gaan dan snel naar boven.

2

Post

De volgende dag lopen Flora en Anniek samen naar school. Dat doen ze meestal, ze wonen namelijk in dezelfde straat. Een lange straat; als je hem helemaal uitloopt, ben je al bijna bij school. Flora heeft een broer, Bob, maar die sprint altijd vooruit. Daar valt niet mee samen te lopen. Als ze vlak bij school zijn horen ze de bel. Snel naar binnen! Struikelend van haast komen ze de klas in. Net op tijd, iedereen zit al.

Meester Simon tikt hard op zijn bureau, zijn manier om de klas stil te krijgen. ‘We beginnen met taal, pak je boek maar,’ zegt hij. Flora doet haar la open. Hé, wat is dat? Boven op haar spullen ligt een envelop. Hij is groen. Op de envelop staat met grote blokletters:

FLORA

En daaronder:

Zwaar geheim!! Thuis openmaken. Alleen.

Flora voelt een golf in haar buik. Wat is dit? Ze kijkt de klas rond. Niemand let op haar. Zal ze toch in de envelop kijken? Heel even maar, door een kiertje? Nee, het is beter van niet. Straks

pakt de meester hem nog af. En het is kennelijk zwaar geheim! Voorzichtig schuift ze de envelop onder een schrift. Haar vingers tintelen als ze het groene papier aanraakt.

Wat moest ze ook alweer doen? Oh ja, het taalboek zoeken. Wat een rommel in haar la. Pas na wat graven heeft ze het goede boek te pakken.

De meester praat en praat, maar Flora hoort niet wat hij zegt. Ze denkt de hele dag alleen maar aan de groene envelop. Hoe komt die nou in haar laatje? Wie heeft hem daar stiekem ingelegd, en wanneer? Wat kan er nou zwaar geheim zijn? Hopelijk is het niets vervelends. Het klinkt wel dreigend...

Eindelijk is het drie uur. Flora pakt de envelop snel uit haar la en moffelt hem onder haar trui. En nu als de bliksem naar huis! Bij de kapstok haalt Flora de brief onder haar trui vandaan en laat hem voorzichtig in haar jaszak glijden. Dan trekt ze haastig haar jas en tas van de haak.

Bonk! Daar botst Fabio tegen haar op. Flora laat haar spullen vallen.

Fabio is een lange jongen met veel praatjes. Flora is een beetje bang voor hem, al moet ze wel altijd lachen om zijn grappen. Hij kijkt haar met zijn priemende ogen aan, maar hij zegt niets.

‘Wat kijk je nou?’ zegt Flora bozig.

Fabio kijkt verbaasd.

Flora schrikt zelf ook. Ze raapt vlug haar spullen op en loopt om Fabio heen. ‘Sorry, ik heb haast!’ roept ze, terwijl ze naar buiten rent. Al lopend wurmt ze zich in haar jas. Ze steekt haar hand in haar jaszak. Gelukkig, de brief zit er nog in.

‘Hé, wacht eens even!’

Oh jee, daar is Anniek. Dat komt even niet zo goed uit.

‘Wat heb je een haast!’ zegt Anniek.

Flora zwijgt.

‘Had ik al verteld van Katjang? Die is hartstikke ziek geweest!’

Anniek vertelt een heel verhaal over Katjang, de poes van haar burens. Het lukt Flora niet om goed te luisteren. Normaal gesproken vindt ze die poes heel leuk, maar nu zit ze mijlenver weg met haar gedachten.

Anniek merkt het. ‘Is er iets?’

‘Nee, hoezo?’ antwoordt Flora. Ze weet niet waar ze moet kijken.

‘Zullen we naar het veldje gaan?’

Flora denkt even na. De geheime envelop brandt in haar zak. Ze wil hem zo vlug mogelijk openscheuren!

‘Nee, ik moet naar huis,’ zegt ze, terwijl ze doorloopt.

Anniek kijkt verbaasd. ‘Heb je straf of zo?’

‘Eh, nee, ik ga mijn vader helpen,’ bedenkt Flora snel.

‘Dan help ik toch mee?’

‘Nee! Nou, eh nee, dat hoeft niet. We moeten naar heel saaie winkels.’

‘Oké,’ zegt Anniek langzaam, terwijl ze frons.

‘Oké, nou, dag!’ zegt Flora snel. Ze loopt de voortuin in, voordat Anniek nog meer moeilijke vragen gaat stellen.

Met een bedrukt gevoel gaat Flora naar binnen. Normaal vertelt ze Anniek altijd alles. Maar ja, nu heeft ze een vreemde, groene envelop. En die is zwaar geheim. Dat gaat nu even voor. Ze kan niet meer wachten!

3

De Groene Hand

Met bonkend hart vliegt Flora de trap op, haar kamer in. Ze sluit de deur, springt op haar bed en haalt de groene envelop tevoorschijn. Ze bekijkt hem aan alle kanten. Hij is van dik, ouderwets papier. Voorzichtig scheurt ze hem open. Er zit een brief in, die vol groene vlekken zit. Hij is getypt in een vreemd lettertype. Flora's ogen bewegen snel over het papier.

Beste Flora,

Terwijl wij dit schrijven, waait de wind buiten keihard. Maar we zitten hier veilig, in de schuilplaats van De Groene Hand. We kunnen nu nog niet veel over onze club vertellen.

We beleven avonturen waar de buitenwereld niet van weet. We lossen dingen op en bieden de helpende hand. In het geheim.

We zijn op zoek naar nieuwe leden. Jij staat op onze lijst, maar we kennen je nog niet zo goed. We hebben wel wat informatie over je, maar we moeten zeker weten dat je te vertrouwen bent. Daarom krijg je eerst 5 opdrachten. Je moet bewijzen dat je dapper genoeg bent, en slim, handig, daadkrachtig, én aardig genoeg. Als dat lukt, mag je bij onze club.

Voor iedere goed uitgevoerde opdracht krijg je een smaragd, die aan een polsband kan. Als je vijf smaragden hebt verzameld, mag je bij onze club. De polsband is het bewijs om binnen te komen. Durf je het aan om mee te doen? Hieronder staat dan de eerste opdracht. En die is nog makkelijk...

OPDRACHT 1

Maak een paspoort van jezelf. Met daarin je:

- volledige naam
- lengte
- kleur ogen
- verjaardag
- foto
- haarlok
- handafdruk

Zorg voor een 'bewijs van echtheid', dat je niet kunt vervalsen.

Leg dit paspoort donderdag voor schooltijd achter het fietsenhok op school.

Nog één ding: probeer ons niet te bespieden of te ontmaskeren, en spreek hier met NIEMAND over!

Doe je dat toch, dan is het afgelopen, uit.

De Groene Hand

Met rode wangen leest Flora de brief nog een keer.

Wow, wat is dit voor club? Hier heeft ze nog nooit van gehoord!

Wie zouden erbij horen?

Onder aan de brief is een hand getekend, met een simpel lijntje.

Hij is niet groen gekleurd, maar gewoon wit. Raar, een witte hand, denkt Flora, terwijl de club De Groene Hand heet.

Ze vragen of ze mee wil doen. Nou, dat is makkelijk. Natuurlijk doet ze mee!

Het is dinsdag, dus ze heeft nog bijna twee dagen voor de opdracht.

Flora denkt niet langer na. Ze begint meteen met het maken van het paspoort: mooi papier, pasfoto, stiften...

4

Gepraat

‘Heb jij weleens gehoord van De Groene Hand?’ vraagt Flora. Ze is met Anniek onderweg naar school.

‘De Groene wat?’ vraagt Anniek.

‘Groene Hand.’

‘Nee? Wat is dat dan?’

‘Ik heb een brief van ze gekregen. En ik dacht jij misschien ook...’

‘Een brief! Wat voor brief?’ vraagt Anniek nieuwsgierig.

Flora vertelt het hele verhaal. Ze is blij dat ze er even over kan praten.

‘Jee, dat is écht spannend!’ roept Anniek uit. ‘Ik wou dat ik ook zo’n brief kreeg... dan gebeurt hier toch eindelijk eens iets! Kun jij dat niet regelen?’

‘Nee, het is supergeheim. Ik weet niet eens wie ze zijn! Wie kan er nou achter zitten? Wat denk jij, zijn het kinderen uit de klas?’ Anniek denkt na. ‘Kinderen uit de klas? Vast niet. Die kunnen zoiets niet verzinnen. Of toch? Daniël misschien? Die komt uit Ierland, dat klinkt wel geheimzinnig.’

Flora voelt zich ineens draaierig. Wat loopt ze hier nou te vertellen? Ze moest toch haar mond houden? Ook tegen Anniek natuurlijk, maar dat is zó moeilijk. Ach, niemand heeft het gehoord, denkt Flora. Haar gezicht gloeit.

Opeens horen ze geschreeuw vlak achter zich. Het zijn Alex,

Jaap en Adriaan, drie vrienden van Bob. Flora houdt verder haar mond.

Op school houdt Flora alles goed in de gaten. Wie doen er geheimzinnig? Wie fluisteren er met elkaar? Maar er is weinig opvallends te zien, alles lijkt precies zoals altijd. Ook Daniël gedraagt zich heel normaal. Ze kan zich niet voorstellen dat iemand van school achter De Groene Hand zit. Het kunnen natuurlijk ook kinderen uit de buurt zijn, denkt ze. Of van de tennisbaan. Maar ook dat kan ze bijna niet geloven. Hoe zouden die nou een brief in haar laatje op school kunnen leggen?

Als ze nou heel goed haar best doet op die opdrachten, dan komt ze er vast snel achter.